

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 1970 | 26785
ת. ד. 136. מען למברקים: "עולמפרט"
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א. טל. 62239.
התפצה: דוד סופר בניו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

עורך כיתוב: עורך תבנית: זקי

סילבי קשת

כתב בכיר: צלם המערכת: אריה קרו

אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיין, שייט נלור, יליי נליי, רורי הורוביץ, רותי ורר, אברהם חוסרו, עטאלה מצור, אלכס מסיס, אביבה ססו, עמוס קינו, שלמה קרו.

עורך כיתוב: עורך תבנית: זקי

סילבי קשת

כתב בכיר: צלם המערכת: אריה קרו

אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיין, שייט נלור, יליי נליי, רורי הורוביץ, רותי ורר, אברהם חוסרו, עטאלה מצור, אלכס מסיס, אביבה ססו, עמוס קינו, שלמה קרו.

עורך כיתוב: עורך תבנית: זקי

סילבי קשת

כתב בכיר: צלם המערכת: אריה קרו

אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיין, שייט נלור, יליי נליי, רורי הורוביץ, רותי ורר, אברהם חוסרו, עטאלה מצור, אלכס מסיס, אביבה ססו, עמוס קינו, שלמה קרו.

עורך כיתוב: עורך תבנית: זקי

סילבי קשת

כתב בכיר: צלם המערכת: אריה קרו

אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיין, שייט נלור, יליי נליי, רורי הורוביץ, רותי ורר, אברהם חוסרו, עטאלה מצור, אלכס מסיס, אביבה ססו, עמוס קינו, שלמה קרו.

עורך כיתוב: עורך תבנית: זקי

סילבי קשת

כתב בכיר: צלם המערכת: אריה קרו

אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיין, שייט נלור, יליי נליי, רורי הורוביץ, רותי ורר, אברהם חוסרו, עטאלה מצור, אלכס מסיס, אביבה ססו, עמוס קינו, שלמה קרו.

עורך כיתוב: עורך תבנית: זקי

סילבי קשת

כתב בכיר: צלם המערכת: אריה קרו

אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיין, שייט נלור, יליי נליי, רורי הורוביץ, רותי ורר, אברהם חוסרו, עטאלה מצור, אלכס מסיס, אביבה ססו, עמוס קינו, שלמה קרו.

עורך כיתוב: עורך תבנית: זקי

סילבי קשת

כתב בכיר: צלם המערכת: אריה קרו

אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיין, שייט נלור, יליי נליי, רורי הורוביץ, רותי ורר, אברהם חוסרו, עטאלה מצור, אלכס מסיס, אביבה ססו, עמוס קינו, שלמה קרו.

עורך כיתוב: עורך תבנית: זקי

סילבי קשת

כתב בכיר: צלם המערכת: אריה קרו

אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיין, שייט נלור, יליי נליי, רורי הורוביץ, רותי ורר, אברהם חוסרו, עטאלה מצור, אלכס מסיס, אביבה ססו, עמוס קינו, שלמה קרו.

עורך כיתוב: עורך תבנית: זקי

סילבי קשת

כתב בכיר: צלם המערכת: אריה קרו

אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיין, שייט נלור, יליי נליי, רורי הורוביץ, רותי ורר, אברהם חוסרו, עטאלה מצור, אלכס מסיס, אביבה ססו, עמוס קינו, שלמה קרו.

בין כתלי בית-הסוהר, בעוד שיכלו לעשות הרבה בנבולות.

יצחק י. הללי, ירושלים

כתבתכם הביאונרפית על רביסרו פלינקי (העולם הזה 1008) היתה מרתקת, אולם חסרו בה שני פרטים: פלינקי, שסיים את חוק לימודיו בנמסיה בלפור בתל-אביב ושהיה גם סגן נח"ל בשירותו הצבאי, היה זיק בעבר בשתי כהונות נוספות: במשך שנתיים אחרי הקמת מדינת ישראל הוא היה איש מנגנון החושי, וכך היה מספק מחנה הפעצר בנילמי, בימים בהם נכלאו בו אנשי נח"ל.

ישראל ב, תל-אביב

מאחר שהקדשתם מקום כה נרחב למסקי הדיו במשפט כמריאסם ומאחר ואני קרובתו של הנאשם מס' 1 שמואל פלינקי, ריניי מביתה את דותי העמוקה על המאמר האיך של המערכת, אך ברצוני לבקש מאת המערכת בקשה לא קטנה. מעל גבי העתונות אין אנו קוראים עוד על אותו מקרה מהיר, ולאסילאם שוכח על הצבור מכל אותו ענין מלובל, ומאחר ואחת המסקים הטוב ביותר לעורר את דעת הצבור, ביקר שתי מכם לקרוא את הצבור נגד מסקיהדיו. סימה בילג, חיפה

נישחתם לבעית כבר קאסם היתה נכונה בעיקרה, נאשמי כמריאסם גם הם קרובות ובהחלט אינם רוצחים פלילים. דמותם מאי ייתת חיילים רבים המשרתים בו צה"ל והו במשטר הנבול. דמותו של נכריאל דאהן, למשל, מזכירה לרבים מאיתנו דמות נפר צה של מספר צה"ל אשר יחסו לבנות בוראי שאינו נורע מאופיו ומאופו ביצוע תפקידו. קוראה, ירושלים

הסמכה פוליטית

האם זכות ההגדרה העצמית מירושה בגידה במדינה? לפני חודש פנית למר שלמון, מנהל המחלקה הערבית של משרד החינוך והתרבות, בבקשה למנות אותי כמורה באחד מבתי-הספר התיכונים בארץ. מאחר שיש לי תעודת מורה מוסמך מבית-הספר לחינוך של האוניברסיטה העברית בירושלים, וכך גם תואר ב.א. הרי שלמון שלמון אין שום התנגדות מבחינה מקצועית, כפי שאמר לי. אולם הוא ציין שבמחנה פוליטית איני מוסמך. כששאלתי אותו בנובחות ראש המועצה המקומית של כפר יאסיף מה הסיבה לכך, הוא השיב: "מי שנואם מעל במה ציבורית ומבקש לקצץ בנבולות המדינה, אינו ראוי להיות מתח אצלנו". מה היא הבעיה הבעיה היא שבאתם מהרצאותי של הפרופסור סימון, על האספקט החינוכי של הבעיה היהודי-ערבית, השתפתי גם אני בשיחה ואמתי: אולי נובל למצוא פתרון של שלום בין ישראל לארצות ערב על ידי הכרה בכוח ההגדרה העצמית של העם הערבי הפוליטינאי".

ברצוני לשאול: האם מר שלמון רשאי לדון אותי בעד השקפות פוליטיות כלשהן שלא הכנסתי אותן לתחום בית-הספר? אני

הילד הקשור ב-1934

פונה לדעת הקהל לפענח אתי את המיספס הנ"ל, ולומר לי האם פירושו קיצוץ בנבולות המדינה כפי שהבין אותו מר שלמון? היכן הדמוקרטיה בישראל, והיכן חופש הידיבור?

בטרנס דלה, קרית האוניברסיטה, ירושלים

אני, מחמד אבו שנאב, מזכיר הפועדון התרבותי העממי בכך, ועובד דחק במשרד לשכת העבודה הערבית ביפו. לפני חודש התקשר אתי במלפון אדם שיהיה את עצמו כשליח משרד העבודה בחיפה. באתי לפגישה אתו ושם מצאתי איש השב. הוא ררש ממני למסור לו אינפורמציה על המועדון שלי ועל האומרת הערבית, כאשר סיבתה הוא הזהירני מאי מזהה על מעשיו של איש זה, שאינם חוקיים.

ריקה עם ובלי מחשף

קרתאי רישימוטיה של ריקה וראי (העולם הזה 1006) בסיופוס רב. היא הניעה למסקנות רבות, שאליהן הנעתה אף אני. אולם ריקה המתיקה את הנלולה הי מרה בשביל התורים הסובייטי, המוענים כי הם מבחינים את ילדיהם בשיטות מורכבות. של ניל, למשל, מרגיש כי התקפות העצבנות של ההורים כשילדיהם מנסים לשבור איוה

שהוא חפץ, אינו אלא ביטוי לחוסר סיפוק בחיי המין, או סילוף מיניות שבאה לידי ביטוי בחוסר-אונים כלפי יצור הלש. גם מסקר הראנה לילד, שאינו אוכל בכמות ובזמן שנקבעו על-ידי ההורים, הוא בחוסר סיפוק מיני או מהופעת הילד במהלך בתי-הרצוי להורים. שמואל גמיר, פטיש

האם לאחר כל מה שכתבה ריקה היא היתה מוכנה לנסוע עם מר סולובאן לא-מריקה? האם היא לא קראה בספרו של ניל למה יכולה נמישה הילדה במקרה כזה לני רומן?

ברורית ויגשטוק, תל-אביב

היה מודר קצת לקרוא את השרות שנקי תבו על-ידי ריקה וראי, הלא כל מי ששרא את ספרו של ניל יודע שזאת היתה שופט המצית של פרקים מסוימים, כפי שריקה הבינה אותם. בין היתר כותבת ריקה לאי מהות: אל השאירו את ילדיך לכה, מן יתעוררו ואל אתה ילדים. מודר היה לראות באותו שבעו, כי מעתה מופי ער ריקה וראי מרי ערב במועדון החייאט רון. אל מה, את לוקחת את ילדך למועדון? והאם המחשבו הנדול נוער להכיר שרה מינית מוקדמת לחינוכת שלך?

יהודית שחר, רמת-ההובשב

דיקה לא הסתירה ללך מה שמגלה הקוראת שחר. היא אינה לוקחת את ילד למועדון, אלא משאירה אומנת לידה, ולתינוקת אין כל ענין במחשבו. היא רואה את אמה גם בלעדיו.

בעימות חופשיות

הפעם מיועד מכתבי לשייע נלור, אשר הוכיח חוסר רוח ספורטיבית בכתבתו על הפועל חיפה (העולם הזה 1008). שייע מבטח להתנתח כמשה דיון בשעתו, שחשב שלאום זה קל כמו לעמוד בראש הצבא. גם לזאת חושב, לנראה, שכתוב זה קל כמו לשחק. זאת הוא הוכיח בכרטי הנאצה שהטיח כלפי הפועל חיפה, האם ער מתנהג ספורטיבי אוביקטיבי? לא מספיק להיות אוביקטיבי על המוח למגרש חיוב הוא להיות אוביקטיבי — ומה גם מעל דמי העתון.

אורי שיקה, חיפה

נראה שצנחונה המקרי והצורק של הפועל חיפה על מכבי תל-אביב עקר מאוהדיה כל חינוך. קיתו השופכי של ששכו על שייע נלור במדור המכתבים של העתונם (העולם הזה 1008) מעורר רחמים על אנשי הפור לביציה. נסיונם לבסל קבוצה כמכבי תל-אביב, שהצליחה לשחק 42 משחקים ללא הפסד אחד, מעורר משוט ניחור.

ואתה הקורא צבי ארנאם, יש לי הרושם שנולת במחלקת היולרות של הפועל חיפה. רכבנות לא תעורר לנשמתו השרופה, אני מוכן להרניעך ולהכתיך שעור תוכה לר את את שייע נלור בתוך שערי חיפה — יחד עם הכדור. ואחרון חביב, הוא מכובן רפי כהן, המנן על הפועל חיפה מכוון יעקב. כשהובן או צ'יקובסקי — פמתי יוד עים בכרונל ועקב איד נראה סופמרקט או מה זה כדורגל? עוברת היא שהפועל חיפה, בתור קבוצת כדורגל ציבה ובעלת הבנה, אינה שוה אסימון שחוק. מלו מפנה את צ'יקובסקי והיא חוזרת לשחק ביו האשפחות יואל דיסקי, תל-אביב

מאלבום הצילומים

בשנת 1934 צילמתי על גג בית מס' 59 ברחוב הרצל בתל-אביב. את תמונת הילד שאני שולח לכם הילד היה קשור, כעונש על-ידי הוריו, והיה צריך לעמוד על הגג השטוח. אני משער שהילד הנ"ל גרל והוא כיום בחור כבו שלושים, לכן הייתי מבטי שכם לנסות להמצוא את ההמונה למצולם, אם יוהה את עצמו.

צבי סל, תל-אביב

הילד בן ה-30 המזהה את עצמו (ראה תמונה) יכול לקבל את התמונה במערכת, אם איננו קשור עדיין על גג.

בימות נדרים

בתשובה למכתבו של הקורא פסח קליין (העולם הזה 1008), בו הוא מצרד בזכותם של הסרטים הנרמניים, ברצוני להשיב. של זה אתה מחפש, מר קליין, ומצאת אותה בסרטים נרמניים? מלהמת העולם השנייה וראי לא פנעה בעפוזו הסטנה של. כי לי, משום מה, קשה למצוא שלוח בסרטיהם של רוצחי עמי, ואני עזירה (בת 21) אפי-מיטיה וחובבת סרטים ואומנות. הסטת הי נרמני לא מצא דרכו אל נימי ליבי ואיני פאנאטיה. אולם הייתי מעדיפה לראות בי סרטים נרמניים, אם כבר עלינו להשלים עם הצננת בארץ, תמונות ריאליסטיות יותר. כן או יפי הנות, טוב הכל המופרו ומה הניהם ומסותיהם הפיזים של הנרמנים, כפי שהם משתפחים בסרטיהם. תואמיים את מה שהצטבר בליבנו ומה שזכור לנו. יהודית, נתניה

במרדור הקולנוע (העולם הזה 1007) הופי עה הערה שמעוררו הסרטים של בית ציוני אמריקה נסגר, אחר שהוצגו בו ממכר הסרטים הסוביים מאוספו של מר זילתם ואולירי. על כך ברצוננו להעיר לתשומת ליבכם שהמועדון לא נסגר, אלא נסתימה סידרה של עונה. אנו מודים להתחיל את העונה בסוף חודש נובמבר.

רומן מסינג, תל-אביב

הערתו של מנהל התכנית בבית ציוני אמריקה אינה סותרת את הידיעה, שמר ואן ליר לא יציג עוד מסרטיו בבית-ציוני אמריקה.

מספר 1100

י"ד חשוון תשי"ט
29.10.1958
המחיר 550 פרוטא

2.10.58

באחד הלילות, לפני כמה שבועות, ישבתי בנצרת בביתו של ידיד ערבי. הייתי שקוע בויכוח נמרץ עם קבוצה קטנה של צעירים ערביים. אחרי שהכרתי על נאמנותי לאומה העברית, והם על נאמנותם לאומה הערבית, ניסונו לברר אם יש כוחנו להגיע לכלל הבנה ושותפות דעות.

דברנו על נושאים רבים: על העליה היהודית ועל גורלה של ירדן אחרי סילוק המלך, על יחסי ליהודי בכרוקלין ועל יחסם לערביי באלג'יר. היה נדמה שבעיות רבות נראות בעינינו באור חדש, וכי ההבנה בינינו איננה אפסית.

פתאום, סמוך לשעה שתיים בבוקר, נשי מעה נקישת חזקה בדלת הבית. הם הושלך בחדר, כאשר קם בעלה-היריה וניגש לשער. מבלי שתיארמ מלה, הבנתי מה אומרת.

הבעת-פניהם של חברי: הנה באה המשטרה. היתה זאת טעות. הופסק היה רק שכן ערבי, ששאל משהו. אבל באותו רגע נד כרתי בבדיחה הישנה, לא ההבול בין אורח אמריקאי ואורח סובייטי. כל ההבול, לדברי האמריקאי: "כשאצלי דופקים בדלת בשעות הקטנות של הבוקר, אני יודע שזה החלבני!"

אחד המשתתפים הערים באותה שיחה היה וזהיר חלאק, מורה בבית-ספר נוצרי ופעיל החזית הערבית. עכבור כמה ימים נאסר, הואשם כשרשים עם האוייב ושוחרר ברע שחתם על כתב-התפטרות מן החזית. למחרת היום חזר בו מהתפטרותו (העולם הזה 1098) והודיע פומבית שהוא מוכן לשאת בתוצאות. כשבוע עכבר קרה מה שמוכרחה היה לקרות: הוא נאסר שנית, הואשם שוב במגע עם האוייב ונידון, ללא שופט ומשפט, למאסר מינהלי של חודש ימים.

פרופסור בפלורנץ

יישר כוחכם על המאמר "רצה בפלורנץ" (העולם הזה 1000) שבו תיארת את מהלך הענינים בצורה מאופקת — ולכן מועילה — ונכונה כמעט במאה אחוה. רק בכמה פרטים יש לי משהו לתקן:

- (1) לעמוד 4 טור 2: כסף הנסיעה לועי-רת פלורנץ לא סופק לי על-ידי הקונגרס היהודי.
- (2) לעמוד 4 טור 3: את ההודעה בדבר התנגדות הערבים להשתתפות המשלחת הי ישראלית מסר לי מר שילוח. רק אחר כך נשל מר ברקת את רשתת הירבור.
- (3) התמללה, בה התעלף מר לה פירה לא היתה ביום א' אלא ביום שבת, בין פתיחת העוידה בליל שבת ובין התחלת הדיונים העניניים.

(4) פרופסור מאסיניו לא התקף את הנרדאל דהגול, כאמור בעמוד 5 טור 1. אלא הביע את השתתפותו בגורלו של שילוח מרוקו, אביו של יושב ראש העוידה, שהיה עצור במרדנאסקאר עוד לפני עליית דהגול לשלטון.

(5) פרופסור מאסיניו לא התייר אתי בפלורנץ, אלא אנתנו מביורים זה את זה ומחליפים עבדות מדעות זו יותר מיריבי שים שנה.

(6) עם אשתו של הנציג המצרי לא ירברי תי על החיים בארץ, אלא על שאלות בעקרו האמנה שביהדות, בהשתתפותו הי פעילה של מנהל עניני צירות פאקיסטאן בי רומא, שהציג אותי לפני הנכרת הנ"ל.

(7) למשתתפים הערביים לא מסרת-תרי פיסיים של נאומים ברבר שיתוף פעולה, אלא תפיסים מעבודות מדעיות.

(8) פרופסור מאסיניו לקח חלק פעיל בעוידה על אף החרמנה על-ידי הדיפלומטים הצרפתיים, אלא גם ראש עוידת בלפורט, מר רייפוסטימרט. איש המצרפתים הרשי מים לא חלק לדרוש מהמשתתפים שיחרימו גם הם את מועידה. פרופסור מאסיניו ירבר

מכתבים

באהרה גדולה על ישראל ובמיוחד על שני ידיריו י. 5. מאננס ז"ל ויובל לסיים מ. כובר.

פרופסור מאיר פלסנר, ירושלים

בעתונכם הבלטתם את עמדתו של פרוי פסור פלסנר בעוידת פלורנץ, תוך נילוי בקיאות מפליאה בבינרפיה האיטית שלו והעטפת מסורתו ההומנית. כיניתם אותו ניבור לאומי ואורח אמיי. לשם השלמת תיאורכם יש להוסיף כי ערב מבצע סיני, שעה שנהלצו המוני הישוב לעבורת ביצורים בישובי-הספר, ובתוכם אף קהל הסטודנטים, מילא הפרופסור פלסנר תפקיד של ניבור לאומי אמיתי. מעל הקתרהה שלו באוני ברסיטה לעג וביזה את היציה לקיבוצים. יתר על כן, בעקבות חמתו ופרשנותו של הפרופ' הנכבד הונשה פטיציה של הסטורני טים במדע המורה לראש החוג דוא, הפרוי פסור נוייטין. כל הענין שומשש והושאת, אין ספק כי הפרופסור נילע עוזירוח בעצם עמדתו העצמאית, אולם מרם שוכנעתי כי נירחתם המדינית של אנשי "איתות" היא הצודקת. לללו של דבר — פויוותכם להפוך את הפרופסור פלסנר לניבור לאומי היא נדוטסקית, ולו רק מטעמי סלידתו של הפרופסור מפירוסתם סנסציונית.

סטודנט למדעי המורה, ירושלים

המשפט נגמר, אבל...

כל אלה שהתלחבו ואיבדו את עשתונותי הם מנודיני הוצדק של כבוד השופט בני מיין הלוי במשפט כבר קאסם, ישו שניאה מסוכנת אם לא יכירו לעברו השני. מה סמון בצידו השני? מדינת ישראל כאילו זעקה כלפי העולם, ובקשה ממנו להקדיש כותרות בוז העצמה. עתונאי ישראל עזרו לכל החותרים נגד המדינה מבפנים, וכוחות הבטחון של ישראל איברו שמונה בחורים מטובי הכתורים שלנו. הם לא יעשו כלום